

भ्रटादेशः अस्यर्थे अच् । अवनतनासिके (खांदा) ।
 अवम लि० अव+अमच् । १रक्तके २पितृगणभेदे पु० “अव-
 मैस्त जब्जैः काव्यैस्तो पितृभिर्भद्रितस्य मधुमतोनाराशंसस्य”
 ता० ब्रा० “त्रिविधाः पितरः अवमाः जर्वाः काव्याश्चेति
 अनुसवनं नाराशंसदेवताः । हे सोम ! अवमैः रक्तकैः
 एतत्संज्ञकैः पितृभिः” भा० । अपादानेऽमच् । ३पापे
 ४तद्वति ५कृतसिते च लि० । अवोभवः अवस्ताद्भवः “अवोऽ-
 धसोर्लोपश्चेति” मः अन्यलोपः । ६अधमे लि० “अनल-
 कानलकानमवमां पुरीम्” रघुः । “या त जक्तिरवमा या
 परमा” ऋ० ६, २५, १, “उतावमस्य पुरुहूत बोधि” ऋ० ६,
 २१, ५ “प्रकृतानां सावनानाञ्चान्द्राणाञ्चान्तरमवमानीच्यते
 सावनदिनेभ्यश्चान्द्राहा यावद्भिरधिकास्तो दिनक्षयाहा”
 इति च प्रमिताक्षरोक्ते ७दिनक्षये न० । तदानयनप्रकारश्च
 सि० शि० “शशाङ्कमासोनितसावनेन ०, २८, १० लि० शङ्कताः
 लक्षदिनेस्तु चान्द्रैः । रुद्रांशकोनाखिरसैः ६३, ५४, ३३
 क्षयाहाः स्यात् सावनोऽतश्च युगेऽनुपातात्” । युगे चान्द्राणां
 सावनानां च यदनंतरं तान्यवमानि । तत्र एकस्मिन् मासे
 चान्द्रसावनान्तरं कुदिनात्मकं गृहीतम् । तत्र दिवसः
 स्युन्यम् अष्टाविंशतिघटिकाः दश पानोयपलानि
 ०, २८, १० इदमेकस्मिन् चान्द्रमासे त्रिंशत्तियात्मके
 कुदिनात्मकमवसखण्डम् । यद्यनेन ०, २८, १०, त्रिंश-
 हिनानि चान्द्राणि लभ्यन्ते तदा संपूर्णैकैकोनावमेन
 क्रियन्तीति तैराशिकेन लब्धैः रुद्रांशकोनाखिरसैः
 ६३, ५४, ३३ एकः क्षयाहो भवति स च सावनः एवं
 कल्पेऽपि अनुपातात् । “सावनान्यवमानि स्युश्चान्द्रेभ्यः
 साधितानि चेत् । सावनेभ्यस्तु चान्द्राणि तच्छेषं तद्वशा-
 त्त्था” इति सि० शि० । कल्पेऽवमप्रमाणञ्च दर्शितं तत्रैव ।
 “दिनक्षयास्तत्र सहस्रनिष्ठाः खवाणवाणाश्चाहिषेषुदस्ताः”
 २५०८२५५०००० । अन्तरं तरणिचन्द्रचक्रजं यद्भवेत् स
 विधुमाससंचयः । चन्द्रचक्रदिवसैक्यमूनितं चन्द्रमासभदिनै
 दिनक्षयाः” “अथ चन्द्रचक्रदिनैक्ये चन्द्रमासभदिनैक्येन
 वर्जिते क्षयाहाः स्युः । अत्र वासना । चन्द्रभगणा
 रविभगणैरुनाश्चान्द्रमासाः स्युः अतो विपर्ययाश्चान्द्रमासोना-
 श्चन्द्रभगणा रविभगणा भवन्ति तैरुना भभ्रमाः सावना
 दिवसा भवन्ति । चान्द्राहाः क्षयाहा भवन्ति” प्रमिता० ।
 “तियत्रन्तद्वयमेको दिनवारः सृशति यत्र तद्भवत्यमव-
 दिनम्” ज्योति० त०

अवमत लि० अव+मन-क्त । १अवज्ञाते २तिरस्कृते च ।

अवमताङ्गुश पु० अवमतोङ्गुशस्तदाघातोयेन । इदानीं गजे
 अवमति स्त्री अव-मन भावे क्तिन् । १अवज्ञायाम् २अनादरे
 २तिरस्कृते च । [वमा तिथिः] ज्योतिषोक्ते दिनक्षये ।
 अवमतिथि स्त्री कर्म० । “स्युस्तिस्रस्तिययो वारे एकस्मिन्
 अवमदिन न० कर्म० । “तियन्तद्वयमेकोदिनवारी यत्र-
 तद्भवत्यमवदिनम्” ज्योतिषोक्ते दिनक्षये ।
 अवमन्तव्य लि० अव+मन-तव्य । १अवज्ञेये २अनादरस्थे-
 “बालोऽपि नावमन्तव्यो मनुष्य इति भूमिपः” मनुः ।
 अवमन्तु सि० अव+मन-त्च् स्त्रियां ङीप् । १अवज्ञातरि-
 २तिरस्कृतेरि च ।
 अवमन्य पु० अवमन्थाति अव+मन्य-अच् । सुश्रुतोक्ते पालीस्ये
 उपद्रवरूपे १रोगभेदे “अतजङ्घु” नामलिङ्गे वक्ष्ये पाल्यासु
 पद्भवान् । उतपाटकक्षोत्पुटकः श्यावः कण्डुयुतो
 गृधम् । अवमन्यः सकण्डुको प्रन्यको जम्बुलस्तथेति” ।
 “प्रलेपनमिदं दद्यादवसिच्या वमन्यके” सुश्रु० । तत्रोक्ते शूक-
 दोषनिमित्ते २व्याधिभेदे च यथा “लिङ्गदृष्टिमिच्छतामक्रम
 प्रदत्तानां शूकदोषनिमित्ता दश चाष्टौ च व्याधयो जायन्ते
 तद्यथा सर्पिका अशीलिका पथितं कुम्भीका अलजी
 गृदितं सम्भृदपिडका अवमन्य” इत्युपक्रम्य । “दीर्षां वह्वश्र
 पिडका दीर्घान्ते मध्यतस्तु याः । सोऽवमन्यः कफासृग्भ्यां
 वेदनारोमहर्षकत्” तत्रैव लक्षितः । “अवमन्ये गते
 पाकं भिन्ने तैलं विधीयते” सुश्रु० । ३अवमन्यनकारके लि०
 अवमर्द्द पु० अव+मर्द्द-घञ् । ४पोडने । “सच त्वमासाद्य
 रणावमर्द्दम्” रामा० २राज्याङ्गभेदे “अवमर्द्दः प्रतीघात
 स्तथा चैव बलीयसाम्” इति भा० शा० राजधर्मे ।
 अवमर्ष पु० अव+मर्ष-घञ् । १आलोचनायाम्, “सुखं प्रति-
 सुखं गर्भोऽवमर्ष उपसंहृतिः । इति पञ्चास्य भेदाः स्युः”
 इत्युपक्रम्य “यत्र सुख्यफलोपाय उद्भिन्नो गर्भतोऽधिकः ।
 शापाद्यैः सान्तरायश्च सोऽवमर्ष” इति सूत्रतः सा० द०
 लक्षिते २नाटकस्य सन्ध्यंशभेदे च । विमर्ष इति पाठान्तरम् ।
 अवमान पु० अव+मन-भावे घञ् । १अवज्ञायाम् २अनादरे च
 “अमृतस्येव चाकाङ्क्षे देवमानस्य सर्वदा” मनुः ।
 अवमानना स्त्री अव+चुरा०-मन-युच् । अपमानकरणे “तच्च-
 ज्ञानापदीर्षादेर्निर्वेदः स्वावसानना” सा० द० । भावे ल्युट् ।
 अवसाननं तत्रैव न० निर्वेदः स्वावसाननम्” हेमच० ।
 अवमानित लि० अव+चुरा० मन-क्त । १क्षतापमाने
 २क्षतानादरे च विप्रलब्धा तु सा क्षेया नितान्तमवमा-
 निता” सा० द० ।